

REPUBLIKA SLUŠOVICE?

Čtenářům ›Polygonu‹ se dostává do ruky časopis, který jako první ze všech periodik přináší plné znění dopisu, zasláního kpt. Žákem prezidentu ČSFR Václavu Havlovi. Jde o dopis, z jehož obsahu dosud dovolila čs. úřední místa uveřejnit pouze stručný výtah v rozsahu asi 6 procent. Generální prokurátor ČSFR sice slíbil prezidentu Havlovi neprodlené prošetření celé věci, ale vzhledem ke skutečnosti, že hned druhý den nato se odebral na dvoutýdenní dovolenou, bude si muset zvidávat čs. veřejnost na výsledek šetření ještě nějakou dobu počkat. Komu snad není známo, kdo zmíněný kpt. Žák je a o co v podstatě jde, pak aspoň několik slov krátce na vysvětlenou:

Tento šestatřicetiletý muž byl pověřen (mj. i na přímý pokyn presidenta Havla) vyšetřováním příčin a následků světoznámého socialistického „hospodářského zázraku“, zvaného SLUŠOVICE. O jeho zjištěních se zčásti dověděla čs. veřejnost z denního tisku, jemuž Alexej Žák občas poodhalil clonu zahalující různá tajemství „zázraku“ a pozvolna ho zbavoval kouzla. Když už však stopy různých machinací světového rozsahu nápadně začaly směřovat do kruhů vysokých ústavních činitelů, objevovaly se v poštovní schránce Alexeje Žáka výhrůžné dopisy, doprovázené telefonáty anonymů, jejichž obsahem byly hrozby fyzické likvidace nejenom jeho osoby, ale i příslušníků rodiny. Poté, co se všechny jeho apely, adresované ministerstvu vnitra ČR, v jehož aparátu dosud nerušeně dominují staré struktury – právě ony nejsamozřejmější apely, týkající se poskytnutí efektivní ochrany policejního orgánu a jeho rodiny – ukázaly být zoufalým voláním ztracence v nedozírné poušti, rozhodl se na pokyn a za pomoci svých služebních kolegů uchýlit se do bezpečí mimo hranice své vlasti. Protože v západním zahraničí má mimo mě sestřenice, žijící v USA, i mne, obrátil se na mne se žádostí o poskytnutí pomoci. Motivace skutečnosti, že jsem se ho ujal, leží však mimo rámec našich příbuzenských vztahů, neboť vůči svému příbuzenstvu nemám s ohledem na dobu mých vězeňských let ani ty nejmenší morální závazky. Důvod k mému aktivnímu angažování v tomto případě lze nalézt výlučně v mé příslušnosti k redakci časopisu ›POLYGONreportér‹, kde nacházím své „hobby-žurnalistické“ uplatnění.

Jelikož náš časopis má sice hodně sil, ale bohužel jen samé malé, bylo nutno hledat spojence disponujícího silou světového dosahu. Opřen o zkušenost, že to byla právě švýcarská ›Weltwoche‹, která oproti politickým diletantům, sedícím v redakcích různých jiných více či méně doleva šilhajících médií jako jediná přinesla jasnozřivý komentář k čs. volbám 1990, rozhodl jsem se svěřit naši „polygonskou družici“ k vynesení na oběžnou dráhu kolem světa této silné žurnalistické „raketě“. A ›Weltwoche‹ nám vyšla skutečně velkoryse vsťříc. Signál naší „družice“ byl zachycen nejen v ČSFR, kde staré struktury, stále setrvávající u moci, daly pohotově do pohybu celou lavinu všemédiových reakcí, korunovaných vydáním mezinárodního zatykače na kpt. Žáka, ale i média evropských dimensí, jak npř. televizní stanice RTL (Radio-Television Luxemburg), která nechala o čs. „aféře roku 1991“ natočit zde v Curychu i v ČSFR filmový pořad. (Vysí-

lán bude koncem srpna tr. a bude nabídnut i jiným TV-společnostem.)

Stalo se tedy to, co už se nezbytně stát muselo. My, zde ve Švýcarsku, jsme právě v těchto srpnových dnech slavili 700 let trvání „CH“ – Confoederatio Helvetica. Všude byla čtena zakládací listina z r. 1291, tzv. „Bundesbrief“, v níž jeden z hlavních článků říká, že spříseženci ze tří smluvních obcí odmítají cizí soudce. Jaká to ironie osudu! Švýcaři už před 700 léty odmítali cizí soudce – zatímco nám dnes jenom v dovolávání se spravedlnosti u cizích soudců kyne reálná naděje na život ve spravedlivém společenském řádu.

Zdá se, že jsme se vynesení vnitrostátního čs. problému na evropskou scénu zasloužili o velký historický okamžik, kdy se ke sluchu i ke zraku všech spoluevropanů donese naléhavá výzva: nenechte zardousit nově se rodící čs. demokracii – máte k tomu efektivní instrumentarium; jmenuje se EVROPSKÁ RADA!

Profesor František Palacký kdysi řekl: „Kdyby Rakouska nebylo, museli bychom si je vytvořit.“ A posledních více než 70 let dalo velkému synu našeho národa plně za pravdu – i když se „Rakousko“ bude jmenovat jinak. Nezáleží však na vině, nýbrž na obsahu, a ten zůstává stále stejný: obětovat část své národní suverenity ve prospěch vyššího politického a státního útvaru, aby mohla být respektována suverenita a důstojnost lidské osobnosti.

Jaroslav Lambert

Kpt. Alexej Žák (Foto: DIE WELTWOCHTE, Jacqueline Aubry)

DOPIS

Alexeje Žáka prezidentu VÁCLAVU HAVLOVI

Curych 16.7.1991

Vážený pane prezidente,

neříká Vám tento dopis proto, abych Vás žádal o pomoc nebo milost, jak by se někteří mohli domnívat. Moje svědomí je naprosto čisté a křivému obvinění, vykonstruovanému agenty StB ve spolupráci s bývalými příslušníky MV, které je nakonec vyšetřováno jejich kolegy, se stejně nelze za současné situace v čs. justici běžnými prostředky bránit. Píši proto, abych Vás upozornil na nebezpečí, které hrozí Vám, ale i ministru Jánmu Langošovi, ministru Bohumilu Kubátovi, poslanci Stanislavu Devátému a všem ostatním, kteří se dali do boje s hospodářsko-politickou mafií, snažící se sabotovat polistopadový vývoj v ČSFR.

Jednu z hlavních rolí zde hraje DAK [družstevní agrokombinát] Slušovice (nyní DAK MOVA Bratislava) a jeho vedení se svými příznivci a přáteli na různých místech. Je důležité si uvědomit, že DAK Slušovice není normální hospodářská organizace, neboť disponuje vlastní soukromou policií, skupinou sledování, dokonalejšími technickými prostředky včetně prostředků spojení a odposlechu. V jejich řadách působí profesionálové z řad příslušníků StB i VB, kteří využívají svou agenturní síť, mají potřebné kontakty do současného aparátu MV ČR i prokuratury, a navíc disponují skoro neomezenými finančními částkami. Kontakty JZD Slušovice se StB, která nad ním držela ochrannou ruku, začaly již v r. 1973, když ve funkci náčelníka oddělení StB Gottwaldov zde působil ing. František Kincl, jinak též předlistopadový ministr FMV. Spolupráce DAK Slušovice s I. správou FMV, tj. rozvědkou, byla už logickým završením všech těchto vazeb, kdy se již začala příprava na nové podmínky, které byly v ČSSR očekávány po roce 1990, ale nikdo nepředpokládal, že dojde k takovému zvratu v listopadu 1989. To bylo rovněž i důvodem, proč styky DAKu Slušovice, nebo lépe řečeno jeho vedoucích činitelů s I. správou FMV, byly udržovány ve velice intenzivní formě až do listopadu 1990, tedy ještě rok po revoluci.

Není proto divu, že se právě ministr Langoš a jeho náměstci stali předmětem nenávislné kampaně a terčem nejrůznějších

obvinění a útoků, protože se snaží o důslednou očistu svého resortu, na rozdíl od příslušných funkcionářů MV ČR. Jim tato kampaň, vedená proti FMV, naopak vyhovuje, neboť se tím alespoň částečně zakrývá skutečnost, že MV ČR nepracuje tak, jak by mělo a jsou neustále hledána různá zdůvodnění pro jeho nečinnost. Tento aparát a zejména jeho vedení na všech stupních řízení totiž tlumí snahu poctivých příslušníků policie tento stav analyzovat a vyvodit z toho potřebná opatření pro zvýšení akceschopnosti a zejména odstranění překážek a neúspěchů především v boji s hospodářskou kriminalitou.

Lze to plně dokumentovat na situaci, která byla a je na okrese Zlín. Nebudu zabíhat do podrobností, ale rozhodně není náhoda, že skoro celé bývalé vedení OS SNB nyní působí ve službách DAK Slušovice a jeho odnožích, které jsou rozesety prakticky po celém území ČSFR. Kromě těchto lidí zde působí i RSDr Václav Kilián, bývalý náčelník OS SNB Gottwaldov, od r. 1988 náčelník V. správy FMV, pplk. Karel Belatka, býv. náčelník VI. odboru správy StB Brno (technika - odposlechy), vč. mého býv. šéfa pplk. JUDr. Vladimíra Lauckého, náčelníka I. odb. S-StB Brno a předlistopadového náčelníka OS SNB Zlín. Mohl bych jmenovat celou řadu dalších.

Tento okres byl rovněž líhní celé plejády funkcionářů ÚV KSČ, jako např. předsedy FS Aloise Indry, gen. taj. ÚV KSČ Miloše Jakeše, tajemníka ÚV KSČ pro zemědělství Miroslava Zajíce apod. Posledně jmenovaný tč. působí v a. s. MORAGRO Slušovice.

Na okrese Zlín působí jen jediná organizace, schopná zvrátit nastoupenou cestu demokratického vývoje, která všechny tyto vazby na bezpečnostní, justiční a stranický aparát absorbovala, a tou je DAK Slušovice. Všem je přece známo, že politická moc nemůže přežít bez ekonomické základny, která by ji podporovala. Není proto divu, že právě do této oblasti se koncentruje snaha všech bývalých politických a hospodářských kádrů a jejich záloh. To je také jeden z důvodů, proč se umožnil Slušovicím takový mohutný ekonomický rozmach a rozvoj všech možných činností, které už se zemědělstvím neměly nic společného, včetně vlastního podniku zahraničního obchodu Slušovice-Export v Bratislavě, kde je nyní sídlo DAK MOVA. Ne nadarmo dostala tato organizace v 80. letech statut experimentálního pracoviště. Oni totiž díky svým vazbám na StB, vládní činitele a ÚV KSČ byli vždy v dostatečném předstihu informováni o vývoji v naší společnosti, jak v politické, tak hlavně ekonomické oblasti, a mohli si tak vytyčit odpovídající programy své činnosti, na jejichž základě získalo dřívější JZD až neuvěřitelné hospodářské výsledky a v některých

oblastech (např. výpočetní techniky) dokonce monopolní postavení.

Vážený pane prezidente, ve Vašem projevu na Václavském náměstí dne 21. 8. 1990 jste se zmínil o temných slušovických žilkách, prorůstajících naším potravinářským průmyslem, což se stalo záminkou pro fingované odstoupení doc. ing. Františka Čuby, CSc., z funkce předsedy DAK Slušovice do předem připravené pozice v a. s. MORAGRO, své největší soukromé organizace, která vznikla podvodem (viz moje informace ze dne 9. 6. 1991 pro ministra Langoše). Jak jste správně uvedl, tak právě v zemědělsko-potravinářské oblasti chtějí Slušovice získat monopol, neboť kdo bude mít v rukách zemědělskou výrobu a potravinářský průmysl na ni navazující, ten také bude určovat ceny potravin na vnitřním trhu, protože jejich dovoz v potřebném množství za současné a hlavně budoucí ekonomické situace v příštích dvou letech není reálný. Bez auta, knihy, televize nebo divadla se člověk obejde, ale bez potravin nevydrží a půjde za tím, kdo mu ji nabídne. Z tohoto důvodu byla rovněž prozíravě založena i Zemědělská strana jako politický nástroj DAK Slušovice a zemědělsko-politické mafie, reprezentované prof. ing. Trnkou, býv. náměstkem předsedy DAK Slušovice, který bude tvrdě prosazovat jejich zájmy a vytáhne do boje proti ministru Kubátovi i Vám samotnému, což už se vlastně stalo. O finanční prostředky není nouze, protože značný majetek DAKu byl převeden do soukromých společností, založených funkcionáři DAKu, ale co je hlavní: značný kapitál je nelegálně uložen v zahraničních bankách. Ten pouze potřebují oficiálně dostat do ČSFR, a proto byla ve Slušovicích pro tento účel postavena banka. Dali jí název „Moravská“. Důvod pojmenování je zřejmý, ale je zajímavé, že právě již zesnulý agent StB, doc. dr. Boleslav Bárta, předseda HSD-SMS, vedl jednání s doc. ing. Čubou o postavení Moravy a její ekonomické základně a to vše nakonec vyústilo ve známou kampaň za samosprávné postavení Moravy. Právě v této bance se měly „čistit“ všechny nelegálně ukryté peníze v zahraničí, jak z majetku KSČ (Švýcarsko), DAKu (Singapur, Rakousko, SRN) a jiných pochybných organizací v Hong-Kongu a na Cypru. Vznikl by tak stát ve státě, který by disponoval finančními prostředky ve výši nejméně jedné miliardy US\$. To by umožnilo slušovickému komplexu připoutat k sobě zemědělce i potřebný zpracovatelský průmysl, neboť by jim poskytoval výhodnější úvěry s nižší úrokovou sazbou, než stát. To by byl první krok k vytvoření územního celku, který by byl zcela v rukou komunisticko-estébácké hospodářské mafie, naprosto nezávislého, v tom horším slova smyslu, na státu. Odtud

by pak byla ve skutečnosti řízena i činnost státního aparátu, neboť tam, kde jsou peníze a potraviny, tam je i skutečná moc. Pokud tato organizace nebude zcela rozbita, věřte tomu, pane prezidente, že nastoupená cesta po listopadu 1989 dostane záhy zcela jiný směr a všichni ti, kdo měli upřímnou snahu se s touto mafii vypořádat, dočkají se příslušné odvety, která však rozhodně nebude sametová.

Již dnes se k této odvetě vytvářejí podmínky. Aktivizuje se činnost bývalých příslušníků StB a VB, kteří se stali anonymní, včetně jejich agenturní sítě, jež fakticky není pod důslednou kontrolou a v souvislosti s rostoucími ekonomickými potřebami, které jsou v celé řadě případů vytvářeny úmyslně, a s tím stoupající nejistotou a nespokojeností občanů se volá po předčasných parlamentních volbách. Zcela nepokrytě se z levého břehu útočí proti nastoupenému kursu ekonomické reformy a způsobu jejího provedení. Pochvilní lidé typu ministra Kubáta, ministra Langoše apod. jsou neustále napadáni a je požadováno jejich odstoupení pod různými záminkami nekoncepčnosti jejich práce a chaosu v ministerstvech, která řídí, a přitom se už zapomíná na to, že právě jejich resorty jsou stále plné komunistů, kteří jen přerušili své členství, kteří se snaží správné fungování tohoto aparátu znemožnit. To jsou také potenciaální voliči KSC nebo příslušné koalice v příštích volbách. Všem těmto lidem se doposud podařilo udržet ve svých postaveních, protože se neprovedla důsledná očista v prvních porevolučních dnech, jak by bylo nutné a nezbytné. Např. výzvy KC OF v Hodoníně v tomto směru byly bagatelizovány výroky politiků typu JUDr. Petra Pitharta o tom, „že slyší trávu růst“. Byl to právě nynější premiér české vlády JUDr. Pithart, který obhajoval komunisty na vedoucích hospodářských funkcích s tím, že nemáme dostatek odborníků a že to jsou ve většině případů lidé na svých místech, kteří do KSC vstoupili pouze proto, aby mohli ve svém oboru něčeho dosáhnout, což by jim jinak bylo znemožněno. Nyní si tito jím obhajovaní „odborníci“ zakládají své vlastní soukromé firmy, které fungují souběžně s podniky, které ve státním zájmu řídí a které pomalu vedou ke krachu, přičemž na jejich soukromých kontech rostou z této symbiózy bezpracné zisky. Veškeré podnikání těchto odborníků se totiž děje na úkor právě státních a družstevních podniků, ve kterých působí. To se totiž dalo čekat a předpokládat. Je proto s podivem, že pan JUDr. Pithart, který se snaží všechno slyšet a vidět, tuto skutečnost nepředpokládal a teď tvrdě vystupuje např. proti ministru Kubátovi, který se snaží o nápravu. Je skutečností, že jeho odvolání bylo panem premiérem rozhodnuto po jednání s doc. ing. Čubou ve Slušovicích (který v té době již nebyl představitelem DAKu),

ale byl sem pozván jeho nástupcem Pavlem Drhou, i když předtím tvrdil, že jej pozval řidič Rapant vzacím dopisem. Zde mu totiž byly vysvětleny jejich koncepce dalším rozvoje zemědělství v socialistickém stylu, což bylo v rozporu s tím, o co se snaží ministr Kubát, který na rozdíl od premiéra vidí velké nebezpečí, plynoucí z toho pro celou společnost, jak jsem to popsal vpředu.

Je zajímavé, že i předpokládaný spolupojovník ministra Kubáta proti hospodářským mafii a tedy i funkcionářům tč. v DAK MOVA p. Igor Němec, který byl s velkými problémy prosazen do funkce ministra kontroly ČR, je trnem v oku pana premiéra Pitharta, který se rovněž ani nepozastavuje nad tím, že p. Němcovi před jeho nástupem do úřadu propustili pět lidí, na které se spoléhal. V tomto směru je podivná hluchota pana premiéra k tomu, co se nyní děje, zcela zarážející ve srovnání s tím, že dříve dokonce slyšel i trávu růst – a není to tak dávno.

Vážený pane prezidente, v této souvislosti bych Vás rád upozornil na jednu zajímavou okolnost, a to úzkou spolupráci mezi SBD [stavební bytové družstvo] „Pokrok“ v Praze a DAK Slušovice, které provádělo výstavbu rodinných domků, bytů a jejich vybavování pro bývalé nomenklaturní kádry, např. Havlína, Zajíce, Procházku (jehož vyhodil z funkce náměstka ministr Kubát) apod. Výstavba se prováděla prostřednictvím tzv. stavebních závodů DAKu, dříve JZD, a jedním z náměstků, který je řídil, byl i ing. Petr Blahynka, tč. předseda výrobního družstva BETA Zlín, u kterého rovněž působí v jejich pražské pobočce i bývalý ředitel Hotelinvestu, jenž se podílel na vytvoření obrovské, tolikrát diskutované až neslutelné ztráty při výstavbě hotelu Forum v Praze.

Při vyšetřování trestné činnosti slušovických funkcionářů jsem zjistil, že celkem 9 bývalých pracovníků SBD „Pokrok“ Praha nyní působí ve vysokých vládních funkcích a na klíčových místech sekretariátů ve FS a ČNR. Jejich jména a zařazení jsem předal ministru Kubátovi a poslanci FS Stanislavu Devátému, kteří Vám mohou podat případně další potřebné informace. Pro informaci uvedu pouze dva hlavní, a to místopředsedu vlády ČSFR Pavla Rychetského a gen. prokurátora ČR JUDr. Ludvíka Brunnera. S nimi měl úzké kontakty JUDr. Petr Pithart, předseda vlády ČR. Nepovažuji za náhodu, že jako místopředseda vlády ČSFR, kompetentní pro hospodářské vztahy, zde působí agent StB p. Valeš. K jeho osobě Vám mohu říci, že jeho svazek si nechal ještě před listopadovou revolucí vytáhnout náčelník V. správy FMV pplk. Václav Kilián, který po propuštění ze služeb MV působí ve Slušovicích. Tito pánové se nakonec sešli v Meziparla-

mentárním liberálním klubu OF. O minulosti p. Valeše byli pánové Rychetský a Pithart informováni a přesto jim to nevadilo, stejně jako p. Dienstbierovi.

Další takovou nepřijemnou náhodou je, že vedoucím vyšetřovacího týmu pro akci Monopol, který vznikl na základě společného rozkazu ministrů vnitra Langoše a JUDr. Sokola po mém odvolání, se stal mjr. Kukačka, býv. pracovník V. správy FMV, který byl z Hradčan vyhozen a ocitl se na Správě vyšetřování VB MV ČR. Na tuto okolnost jsem upozornil náměstka FMV Jana Rumla, který mě zjištěním na poradě konané dne 25. 6. 1991 u p. ministra Langoše (kde byli přítomni i ministři Kubát, Sokol, poslanec Devátý, velitel OS VB ing. Koutný a ředitel FBIS Novotný) přede všemi potvrdil. Zde jsem opětovně upozornil na vazby mezi bývalými funkcionáři SBD „Pokrok“ a DAK Slušovice a z toho vyplývající problémy. Jmenoval jsem přímo stavbyvedoucího ze stavebního závodu DAK Slušovice, který sdělil poznatky k vybavenosti bytových jednotek p. Havlína, Zajíce a Procházky. Přítomným jsem doporučil, aby kromě důsledného tlaku na justiční orgány ve věci registrace DAK MOVA v Bratislavě, pro kterou nebyly splněny základní podmínky a současně nebylo respektováno rozhodnutí krajského soudu v Brně, jenž původní registraci u MěS v Brně s konečnou platností zrušil, se zaměřili i na a. s. MORAGRO Slušovice, které je v této chvíli nejslabším článkem p. Čuby pro trestní stíhání, k němuž se mi podařilo shromáždit dostatek podkladů a hlavně dva naprosto klíčové svědky.

K úspěšnému vyšetřování trestné činnosti ve Slušovicích je však nutné ihned vyměnit mjr. Kukačku a zvážit působení mjr. Rudolfa a jeho podřízených, neboť z tohoto týmu do Slušovic unikají poznatky, jak jsem byl o tom informován od svých kolegů, které zde nemohu jmenovat. Není to však ani třeba, neboť příslušní výše uvedení funkcionáři FMV mohou potvrdit, že všechny mé poznatky byly vždy pravdivé. Je zde ještě předpoklad, že kromě mjr. Kukačky, který zcela evidentně blokuje vyšetřování, zde působí další – se stejným posláním. Současně se musí dbát na důslednou ochranu osob, které poskytly rozhodující informace k finančním machinacím v DAK Slušovice ve prospěch a. s. MORAGRO.

Vážený pane prezidente, pokud se týká mé osoby: v letech 1978 až 1980 jsem sloužil na I. odboru Správy StB v Brně, ale odtud jsem také odešel na vlastní žádost a s čistým štítem. Nikdy jsem nebyl politicky organizován a nejsem nikomu zavázán. Vždy jsem si zachovával nezávislost a snažil jsem se zjevit skutečnou pravdu ve věcech, které jsem vyšetřoval, a nikoliv takovou, jakou si někteří nadřízení funkcion-

náři přáli slyšet. To byl rovněž důvod k tomu, aby mně byly některé spisy odebrány v průběhu vyšetřování.

V r. 1980 na podzim bylo v Uherském Hradišti zahájeno trestní stíhání pro trestnou činnost páchanou ve Slušovicích (obviněný Rudolf Laciga & spol.), protože v tehdejší Gottwaldově nebylo možné s touto věcí prorazit.

Po provedení potřebných úkonů pak byla věc postoupena dle místní příslušnosti na OVŠ Gottwaldov a celý případ byl přidělen do vyšetřování mému kolegovi kpt. Karlu Šimanovi. Ten při vyšetřování zjistil, že se trestná činnost táhne na úroveň kraje a dále, a to se mu stalo osudným.

[LIKVIDACE NEPOHODLNÝCH? NEŠASTNÉ NÁHODY?]

Pod neustále vyvíjeným tlaker: nadřízených služebních funkcionářů a intervencí stranického aparátu kpt. Šimana doslova odovznali, takže skončil s infarktem v nemocnici a posléze v invalidním důchodu. Na základě tohoto vyšetřování spáchal sebevraždu zastřelením předseda Krajské zemědělské správy v Brně p. Kozubík, který byl do trestné činnosti, páchané funkcionáři slušovického JZD, namočen. Případ pak byl za přímé účasti prokurátora JUDr. Nováka zpracován tak, aby obviněný Rudolf Laciga unikl přísnému trestu, neboť skutek dle § 132/1b,2c tr. z. nebyl pojat do obžaloby a trestní stíhání bylo usnesením prokurátora neoprávněně zastaveno. Na toto jsem v roce 1982 upozornil dopisem ÚV KSČ, kam jsem jako vyšetřovatel VB zaslal stížnost na protizákonný postup orgánů Bezpečnosti a prokuratury.

Dne 20.10.1982 mně byla z gen. prokuratury ČSR pod č. j. II/1 Gn 283/82 zaslána odpověď na moji stížnost, která byla shledána oprávněnou a prokurátor JUDr. Masařík uvedl, že z tohoto případu budou vyvozeny důsledky. Ty byly takové, že JUDr. Novák odešel do důchodu a já jsem byl přeložen na OS SNB do Uherského Hradiště, ale moje manželka tam nebyla přijata do zaměstnání, i když předem přislíbeného, s odůvodněním probíhajících organizačních změn.

Rovněž v tomto roce jsem byl svědkem toho, jak příslušníci StB – konkrétně náčelník O-StB p. Daněk a jeho zástupce p. Myšák společně s pracovníkem II. odboru S-StB Brno, na jehož jméno si už nevzpomínám – chtěli na základě křivého obvinění Stanislava Devátého z páchané devizové trestné činnosti docílit jeho odsouzení. Mělo se tak stát v souvislosti s trestním stíháním jeho bratra Jiřího. Důvodem jejich jednání byla skutečnost, že Stanislav Devátý byl signatářem Charty 77 a jejím mluvčím a přes křivé obvinění z krimin. trestné činnosti jej chtěli diskreditovat a docílit jeho odsouzení na základě falešného svědectví

lidí, které měla dodat StB a kteří měli potvrdit, že od Stanislava Devátého kupovali valuty a zboží získané od devizových cizinců. To jsem odmítl a výsledkem byl kádrový pohovor se zápisem o maření spolupráce mezi jednotlivými složkami Bezpečnosti. Zápis však již k mému údivu nebyl v r. 1990 založen v mém kádrovém spisu, i když jsem jej musel podepsat společně s mými nadřízenými i příslušníky StB, jmenovanými výše.

Zde považuji za nutné podotknout, že v tomto roce, kdy jsem se jednou sešel s JUDr. Čáchou, právníkem JZD Slušovice, ještě před napsáním mého dopisu na ÚV KSČ, tak tento člověk v létě téhož roku byl nalezen mrtvý pod balkonem hotelu v Itálii, kde byl na dovolené. Údajně spáchal sebevraždu. Podle mého názoru a přesvědčení mých kolegů však byl tzv. vyskočen, neboť to byl člověk, který chtěl z JZD odejít a moc toho věděl.

Skutečným trnem v oku StB jsem se však stal v r. 1984, kdy jsem se odmítl podílet na vykonstruovaném případě špionáže proti býv. čs. emigrantovi ze SRN p. Eduardu Bublíkovi z Ingolstadtu, kde pracoval u firmy AUDI. Měli o něho zájem pplk. JUDr. Laucký a náčelník 4. odd. mjr. Vrbík. Po mém odmítnutí jsem byl na základě vykonstruovaného obvinění z maření spolupráce náčelníkem O-StB npor. Bráblíkem a náčelníkem odboru VB mjr. Ledabylem potrestán a proti tomuto komplotu a šetření inspekce MV ČR jsem se musel celkem třikrát odvolat, než mi byl trest zrušen ministrem jako nezákonně a bezdůvodně uložený. Ti pracovníci, kteří na tom měli svůj podíl, však do dnešního dne slouží v resortu MV ČR, kromě p. Bráblíka.

V letech 1987–1988 jsem vyšetřoval trestnou činnost ve Zbrojovce v Uher. Brodě, kde jsem stíhal podnikového ředitele ing. Stanislava Růžáka, nositele Řádu práce, za podvody a rozkrádání a také osobního přítele předsedy FS Aloise Indry a ministra vnitra ČSR JUDr. Josefa Junga. Jeho spolupachatelem byl obchodní náměstek ing. Kotka – agent III. odb. S-StB Brno a výr. náměstek ing. Frenzl. Všichni byli stíháni pro trestný čin rozkrádání majetku v soc. vlastnictví dle § 132/1b,2c,3 tr. z. Při vyšetřování jsem se od řidiče podnikového ředitele p. Baleji dozvěděl, že vozil na ředitelův příkaz zbraně stranickým a vládním funkcionářům, ale nejzajímavější bylo, že odvezl na předsednictvo vlády ČSFR samopal vzor 61 Škorpion, včetně příslušenství. Tento samopal odevzdal při vyhlášení amnestie v r. 1990 právě býv. předseda vlády Štrougal, který jeho držení zcela jednoznačně spáchal trest. čin nedovoleného ozbrojování dle § 185 tr. z.

Pan Baleja po listopadu 1989 začal trpět psychickými depresemi, ač by k tomu neměl mít důvod, a v měsíci lednu 1990

údajně spáchal sebevraždu. Našli jej v autu uvnitř garáže, otráveného výfukovými zplodinami. Jak můžete sám posoudit, pane prezidente, tac těch nešťastných událostí je už nějak moc a vždy mají vztah k vyšetřované věci.

Závěr je však příznačný pro vývoj v ČSFR. Pan ing. Růžák a jeho kolegové ovšem nikdy odsouzení nebyli. Jejich spis jsem osobně odvezl dne 26.2.1988 na krajskou prokuraturu do Brna a nikdo na ně nepodal žalobu, až do listopadové revoluce, kdy byl dán pokyn k vypracování obžaloby. Dne 1.1.1990 byla Vámi, pane prezidente, vyhlášena neobyčejně široká amnestie. Pan Růžák si okamžitě podal žádost o milost. Řešení jeho případu se neskutečně natahovalo až do novelizace tr. zákona, ve kterém bylo ustanovení § 132 zrušeno a tím i odst. 3, vztahující se na veřejného činitele (ředitele velkých podniků, JZD apod.), podle kterého by byl p. Růžák odsouzen na 8 až 15 let. Z toho je naprosto jasné vidět, proč bylo v prvních polistopadových dnech prosazováno zrušení tohoto paragrafu. Proto, že to umožnilo celé řadě nomenklaturních zlodějů uniknout přísnému trestu. Panu Růžákovi a jeho komplicům byla jejich trestná činnost překvalifikována ve smyslu novely na trestný čin krádeže dle § 247/1,3 tr. z., kde je sazba max. tři roky, a tím se dostali do dobrodinní amnestie, která zahrnovala úmyslné trestné činy, za něž horní hranice trestu nepřevyšuje 3 roky. Trestní stíhání proti nim bylo tedy po 1.7.1990 zastaveno. Když jsem na podzim 1990 pana Růžáka potkal, tak se mi smál do očí. Pan Kokta nyní působí jako poradce nového ředitele a obch. náměstka ve Zbrojovce. Ti, co nám při vyšetřování pomáhali, museli z podniku odejít.

Stejný osud potkal i pracovníky JZD „Rozvoj“ Záhrovice, kteří odhalili podvod svého předsedy Antonína Slavíčka (býv. poslance a předsedy branně-bezpečnostního výboru ČNR) ve věci obchodní transakce v. d. BETA (kde působil současně jako ředitel výr. závodu) přes JZD Záhrovice do DAK Slušovice. Jedná se o býv. místopředsedu ing. Libora Šimana (syna kpt. Šimana), předsedu KRK Františka Machálka a ekonoma Adolfa Gröschela, kteří z JZD museli odejít.

Tohle všechno jsou přímé a hmatatelné výsledky sametové revoluce na okresech v praxi. Je smutné se dívat na to, jak obyčejní poctiví lidé, kteří s takovými nadějemi vítali pád komunistické diktatury a pomáhali nám při odhalování různých hospodářských machinací na okresní úrovni, jsou nyní pronásledováni darebáky, kteří se těchto machinací dopouštěli. Nedovedu pochopit činnost příslušné státní administrativy, když obyčejní lidé, kteří chápou nutnost určitých obětí při transformaci ekonomiky a utahují si někdy opasky víc,

než je zdrávo, tak naproti tomu bývalá nomenklatura a různá hospodářští funkcionáři, kteří podnikají na úkor svých vlastních státních podniků či organizací, které řídí a vedou je úmyslně k bankrotu, si naopak opasky povolují – díky trestuhodné nečinnosti této administrativy. Mám tím na mysli zákonodárné orgány, protože zákony, které v tomto směru zplodily, jsou děravé, nahrávají podvodníkům a nemají proto velkou cenu, a dále orgány prokuratury a policie, kdy se nevyužívá v celé míře toho, co je zatím k dispozici, ale hledají se různá zdůvodnění pro to, aby se objasnilo, proč to nejde, místo toho, aby se hledaly cesty a způsoby, aby to šlo objasnit.

Vážený pane prezidente, velice si Vás vážím pro Vaš humanismus a zásady, pro které jste rovněž oblíben u velké části národa. Vzhledem k tomu, že jsem při své práci narazil na otřesná fakta, která nasvědčují, že se vytváří komplot proti Vám a lidem, kteří Vás jednoznačně podporují, považuji za svou povinnost Vás na to upozornit. Nemohu z pochopitelných důvodů uvést zdroje získaných informací, protože bych tyto lidi zcela jednoznačně vystavil v ČSFR nebezpečí, ale můžete si nechat referovat od p. Langoš, jeho náměstka p. Rumla, poslance p. Devátého nebo ministra Kubáta, že všechny informace, které jsem jim v souvislosti s vyšetřováním a dále i po mém suspendování předal, byly naprosto pravdivé.

Je potřeba si uvědomit, že politicko-hospodářská mafie v ČSFR má velice silné pozice a má své lidi prakticky ve všech klíčových místech. Už od samého počátku politického neklidu v ČSSR se snažila infiltrovat nejdůležitější orgány a instituce ve státě a k tomu si vytvářela předpoklady ještě dlouho před listopadovou revolucí 1989. Od svého přítele, pracujícího přímo v aparátu KSČ, jsem zjistil, že již v průběhu roku 1988 do poloviny roku 1989 bylo z kádrových rezerv ÚV KSČ vyřazeno několik set osob, které byly umístěny do krycích zaměstnání mimo ÚV. Tyto osoby měly být využity pro případ politické krize. To se také splnilo, viz volání po tzv. vládě odborníků. Současně s tímto opatřením byl snižen stav vybraných operativních složek StB o 30% a k jejich přesunu do útvarů VB a jiným nekompromitovaným složkám, kde byly v případě krize v bezpečí. Je směšné, že např. na krajské správě SNB v Brně prošli prověrkami skoro všichni příslušníci StB, kteří působili ve stranických funkcích v rámci CÚV KSČ a z vedoucích funkcionářů se stali dokonce poradci, viz náčelník I. odb. S-StB pplk. Řepa, jeho zástupce mjr. Pospíchal, mjr. Daniel, mjr. Česal, mjr. Hons ad. Přitom to byli oni, kdo dali rozkazy k likvidaci dokladů a spisových materiálů, která pokračovala i po vydání rozkazu k zastavení

skartace a dokumenty se vozily nákladními auty do sovětských kasáren v Bruntále. O tom jsme, moji přátelé a já, sepsali informaci pro nové vedení FMV (tehdy ještě p. Sachra), ale výsledkem bylo prošetřování celé věci inspekcí FMV pro únik státního tajemství, přičemž pisatelům této informace hrozilo odsouzení vojenským soudem.

Je zajímavé, že tzv. poradce se stejným zaměřením a příbuzné branže se objevil v r. 1990 i na Hradčanech ve Vaší těsné blízkosti. Jednalo se o p. Koechera, který pracoval v Prognostickém ústavu v Praze, tj. instituci, která měla velký vliv na vývoj polistopadových událostí. Tento p. Koecher byl totiž agentem KGB a byl polapen v USA, kde byl také za svou činnost odsouzen. Je zajímavé, že tento člověk se stal poradcem místopředsedy vlády ČSFR p. Valtra Komárka, kterého potom vystřídal ve funkci již zmiňovaný agent StB p. Valeš. Pan Koecher se poté ucházel o místo přímo u Vašeho ekonomického poradce p. Wágnera a nebytí úředníků na ambasádě USA, tak zde zřejmě působil dodnes. Položil si už někdo otázku, kdo za tím vším stojí a má takové možnosti? Mohu se skutečně jenom zasmát nemístnému optimismu některých vládních činitelů, že situace v ČSFR je v současné době taková, že nebezpečí komunistického převratu již nehrozí. V tom mají asi pravdu; komunistického možná ne, protože tohoto výrazu se lidé ještě bojí, ale třešňového ano, a vytvářejí se pro to všechny podmínky, jak jsem to již popsal vpředu.

Není proto nic divného, že poté, co jsem dne 31.1.1991 na Hradě, kde jsem se zúčastnil jednání u Vašeho poradce p. Křížana, kterého se též zúčastnili ministři Kubát a JUDr Sokol a dále tzv. opozice proti doc. ing. Čubovi pánové Slováček, RNDr Petr a RNDr Zelený, přítomně informoval o svých zjištěních ve věci dovozu výpočetní techniky z JV Asie a machinace přes ZZN, které provádělo JZD Slušovice, tak krátce na to byla na mne nasazena sledovací skupina zvláštního odboru SV-VB Brno. Tomuto odboru velí p. Antoš, ještě předlistopadový kádr a přítel mnoha funkcionářů StB, pro které plnil i některé zvláštní úkoly. Důvod byl jasný. Oni totiž chtěli zjistit zdroje mých informací, ale měli smůlu, protože jsem je dvakrát odhalil a pak toho nechali. Já jsem si sice stěžoval, ale nebylo to nic platné. Od svých lidí ve Slušovicích jsem se dověděl, že RNDr Karel Zelený byl v budově a. s. MORAGRO v době, kdy zde byli pplk. Laucký a pplk. Belatka. Je proto jasné, že ten také informoval vedení Slušovic i jmenované osoby o průběhu celého jednání na Hradě 31.1.1991 a výsledkem bylo nasazení sledky. Jak jsem dále zjistil, je RNDr Karel Zelený od r. 1988 registrovaný jako spolupracovník I. správy FMV, tj. rozvědky, a působí pod

krycím jménem „Tráva“. Velice intenzivně se zajímal o získání výzkumných laboratoří MNO v Táboře (výzkum bojových látek) a je to švagr ministra zdravotnictví ČR MUDr Martina Bojara, který má za manželku jeho sestru.

Vážený pane prezidente, v současné době se intenzivně pracuje na diskreditaci Vašich skutečných přátel a opor, jako jsou pánové Devátý, Kubát, Langoš, jeho náměstek Ruml ad. Ke konečnému úderu se mělo využít i slušovického případu, ze kterého jsem byl odvolán na základě křivého obvinění, protože mafiánům už bylo jasné, že se pomalu blíží k samému jádru věci. Mělo se docílit zinscenovaného soudního projednávání před „nezávislým“ vojenským soudem s vyloučením veřejnosti, neboť spisový materiál je označen jako PŘÍSNĚ TAJNÝ a na základě toho se pak mělo přijmout opatření k odstranění všech osob, které na tomto případě nějakým způsobem spolupracovaly, vč. výše jmenovaných.

Poté se měla spustit mohutná kampaň proti Vám v komunistickém a stejně smýšlejícím tisku za podporu, kterou jste těmto lidem vyjadřoval, a celé to mělo skončit tím, že vyšetřovací tým pod vedením mjr. Kukačky ve Slušovicích neobjevil žádnou trestnou činnost významnějšího charakteru a celé se to pak mělo vydat za komplot zorganizovaný a řízený poslancem Devátým a Vámi.

Když ale bylo zjištěno, že moje tzv. domácí vězení je pouze formální a že stále intenzivně pracuji na případu, tak se mělo sáhnout ke konečnému řešení, které už bylo stejně dříve plánováno, ale nemělo by to tak potřebný politický náboj, jako případný proces. Odešel jsem proto z ČSFR za pomoci svých přátel, protože tato země není vůbec bezpečná pro ty, kteří stojí na Vaší straně a myslí to upřímně. Se svými přáteli však budu stále ve styku a podniknu všechny kroky k tomu, aby záměry Vašich nepřátel byly včas odhaleny a zveřejněny. Bohužel jsem již neměl čas k důslednému prověření a rozpracování všech styků bývalých funkcionářů SBD „Pokrok“, vč. premiéra JUDr Petra Pitharta, který, ač to popírá, styky s funkcionáři DAK MOVA má. Jeho vinou tak vlastně po celou dobu nebyl obsazen úřad ministra kontroly ČR, což je naprosto nepochopitelné v době, kdy se mělo důsledně vyšetřovat a kontrolovat, aby nedocházelo k rozkrádání státního a družstevního majetku, jakož i majetku společenských organizací. Mohu zcela otevřeně říci, že tento člověk hraje nečistou hru v době, kdy v republice jde skoro o všechno. To komentuje i jeho zákulisní hra kolem p. Igora Němce.

Vážený pane prezidente, jestli připustíte pád takových lidí, jako jsou ministři Langoš, Kubát, poslanec Devátý, náměstek

Ruml, velitel OS-VB Zlín kpt. ing. Koutný atd., kteří se snaží skutečnými činy bojovat s mafií, a ne slovy, jako premiér JUDr. Pithart a jeho přátelé, pak s těmi pohrobky komunistického režimu nikdo nehne. Velice si přeji, aby se ČSFR stala skutečně demokratickou zemí, takovou, jak o tom hovoříte ve svých projevech. Bojím se však, že při dnešním poměru sil a v dnešní ekonomické situaci to nebude v dohledné době možné. Je mi to nesmírně líto proto, jelikož zde mám své přátele, kteří mě neopustili ani v těch nejtěžších životních chvílích, ale také proto, že jsem v této zemi, kde se narodily i mé děti, prožil velkou část svého života.

Přeji Vám hodně zdaru ve Vaší nesmírně zodpovědné a nelehké práci a současně doufám, že můj dopis Vám ledacos objasnil a pomůže Vám alespoň v základní orientaci kolem slušovického komplexu a jeho vazeb.

S projevem úcty
[podepsán:] kpt. Žák Alexej

Poznámka: Převzetí dopisu (celého textu nebo jen částí) k další publikaci je dovoleno jen s uvedením pramene: POLYGONreportér, Zürich.

Otakar Šmídek

MLČÍCÍ NÁROD a SOUŽENÁ DEMOKRACIE

„President Havel je symbolem naděje a tolerance pro celou Evropu“ – zdůrazňuje kodaňské laudatio k udělení Sonningovy ceny.

Československo je známo hrdinstvím svých masových vystoupení za svobodu a demokracii. Ale bohužel také svou nestálostí a masově ovladatelným myšlením již od počátku Masarykovy republikánské historie. Čs. pojem uplatnění demokratických svobod však často připomíná anonymní mačkáni, nechutných zánětů s tradiční slepotou nevidět perly, velkomyslně hozené nejlepšimi syny národa.

„Politika je prostě práce, která si žádá obzvláště čisté lidi, protože se v ní lze snadno morálně zašpinit,“ – odpověděl kodaňským a nám zvláště náš prezident. A logicky se nezmiňuje o zákonitosti opaku. Nemorální rudé podsvětí ČSFR nemá morálním kredem zatížené politické svědomí. Nejsou ani obavy, že by se mohlo někdy „morálně zašpinit“.

Dík Havlovým ideálům neublížila Sa-

metová revoluce 1989 rodním těch 1,7 milionu Husákových a Jakešových „výkvětů socialismu“. Všem komunistům poskytl velkorysou příležitost sestoupit z Olympu nadřazenosti dolů, k zdravému lidu ČSFR. A to bez jakékoliv diskriminace, upomínek či účtů za dluhy 45 let. Lze jen doufat, že 1,2 milionu tuto nabídku skutečně přijalo, nebo alespoň zpytuje svědomí.

K politování zbývá půl milionu registrovaných Gottwaldových veteránů a mladších dědiců jejich stalinských ideálů.

Bezpochybně smrtelným nebezpečím pro mladou demokracii je aktivní pátá kolona z řad vynikajících organizované a vyškolené rudé mafie i bez stranické legitimace. Sídli v řídicích centrech průmyslové a především mezinárodní obchodní kriminality, vedených výlučně kádry StB, a zdárně korumpuje některé vůdčí politiky ČSFR.

I těmto disidentům zločinu je dána mlčením opět zelená, bez ohledu na minulou a novou kriminalitu, ozebračující ještě účinněji novou republiku. Dle vzoru „Made in Slušovice“ je nezákonně kraden veřejný majetek a převáděn do mafiosních akciových společností, nebo do nezvyklých akciových společností ministerstva zahraničního obchodu. Skutečná činnost, provázená únikem daní a nekontrolovatelným ročním účtem však přesahuje svou drzostí siciliánskou mafii a americkou času nostru dohromady. S prozíravostí inteligentních mafiosů investují do výnosných obchodů na Západě se ziskem pro ukojení vlastních potřeb členů oligarchie. Jejich obchody se zbraněmi, semtexem v asijském prostoru a drogami v Evropě je sice zařadily pod dohled Interpolu, který by však potřeboval potentnější podporu čs. kriminalistů a hlavně jejich odvahu po vzoru FBI.

Čs. rudá mafie se volně prochází, ne vždy v rouše beránčím. Pln ideálů prohlásil dva dny po svém nástupu nový ministr zahraničního obchodu J. Bagšay, že zruší toto ministerstvo, zjistí-li, že neslouží, ale škodí liberalisaci obchodu čs. podniků. Zatím tento úkol nezvládl – a ani své auto značky Saab. Pokud nehodlá po svém vyléčení jezdit v pancéřovém voze, měl by se vystříhat úskokům StB-krimopolitiků, kteří se nikdy „morálně nezašpíní“, nanejvýš nevinou krví svých obětí.

Snad ještě platí Masarykův zákon proti rozbíječům a zrádcům republiky. Soudruh Čuba, zachránce Brežněvova přítele Indry před spravedlivou zlobou čs. lidu v srpnu 1968, zaměstnává na nejvyšších místech známé kádry StB. Činnost těchto mafiosních „horních chlapců“ nemůže být tímto zákonem poctěna, ta patří do registrů spřesté kriminality.

Jestliže kriminalita jednotlivců není v ČSFR trestána v důsledku lhodstevnosti

a chybějící odvahy parlamentů a ministrů použít jim lidem svěřenou moc, bude těmto a nepromlčeným rudým zločincům přiznána legitimita. Tím je trestuhodně znevažován v očích Evropy nynější dosud demokratický systém ČSFR.

Vakuová chapadla mafiosní chobotnice lze zničit jen rychlým odejmutím její gigantické finanční moci v ČSFR a v zahraničí. K obraně demokracie nebude zapotřebí souhlasu parlamentu. Zabrání se tím „vítěznému červnu 1992“, jasnému politickému cíli rudé mafie a jejich půl milionu nevidomých sluhů.

Co kdyby se jednorázově vyměnilo hlavě rodiny, vč. pensistů a nezaměstnaných, z dřívě zdaněných příjmů 100.000 CSK a nepracujícím členům jejich rodin po 80.000 CSK? A registrovaným veřejným institucím a stranám nejvýš 5 milionů CSK; podnikům všeho druhu jen daňově přiznaný volný finanční a provozní kapitál na dobu 6 měsíců? Jelikož by tato spravedlivá finanční reforma nepoškodila nejméně 90% obyvatel ČSFR, nebralo by jeho nadšení konce a rudá mafie by ztratila podstatu své zločinné moci.

Čs. mafiosní konta lze prošetřit na podkladě dvoustranných státních dohod, případně pomocí Interpolu. Zaručené u daňových úřadů na Západě, zde jsou vedeni jednotlivci, či čs. podniky v daňových výkazech dividend za akcie a odměn členům správních rad. Tím by obdržel čs. lid, co mu léta je kradené. Bezpochyb má ministerstvo financí a vnitra uvedená scenaria v zásuvce.

Jakže to řekl před rokem pan prezident? „Platnost napsaného je vázána časem. Mimo něj ztrácí napsané či vyslovené svůj smysl.“ Prosim, dejme slovu činem smysl! Ještě není pozdě, ale již se připozdívá. Bůh ochraňuj lid ČSFR a jeho presidenty!

